

Deze pagina is overgezet naar een nieuw softwaresysteem en kan in de laatste versie tijdelijk worden bekeken en verder worden bewerkt op:

<https://christipedia.miraheze.org/wiki/Origenes>

Origenes (ca. 185 – ca. 254 na Chr.) was een omstreden invloedrijke kerkleraar, bijbelonderzoeker, systematisch theoloog en schrijver in de 3e eeuw. Hij werkte als kerkelijk leraar in Alexandrië (Egypte) en in Caesarea. Hij was betrokken bij de ontwikkelingen in de christelijke kerken van zijn tijd, deed mee aan interne kerkelijke discussies, keerde zich tegen dwalingen en verdedigde het christelijke geloof tegen intellectuele aanvallen van buiten. Hij kreeg te maken met toenemende botsingen met de Romeinse overheid. Hij werd gevangen genomen en gefolterd. Kort na zijn vrijlating is hij gestorven.

Levensloop

Origenes werd in 185 uit Christelijke ouders te Alexandrië geboren. Zijn bijnaam was *Adamantius*. Onder de leiding van zijn vader [Leonidas](#), die waarschijnlijk rhetor was, en van Clemens Alexandrinus in de catechetenschool, werd hij grondig onderlegd. Reeds als knaap kende hij gehele hoofdstukken van de Heilige Schrift van buiten.

In 202 stierf zijn vader als martelaar. De jeugdige Origenes had hem in de gevangenis nog geschreven, dat hij ter wille van zijn gezin Christus niet verloochenen moest. Origenes had voorliefde voor het martelaarschap en zijn moeder kon hem slechts met moeite weerhouden, toen hij gedurende de vervolging onder de Romeinse keizer Severus het martelaarschap wilde zoeken.

Na de dood van zijn vader zorgde Origenes voor zijn moeder, die als een hulpeloze weduwe met zeven kinderen achterbleef, door les te geven in het Grieks en door het overschrijven van handschriften.

In 203 werd hij, nog maar achttien jaar oud, opvolger van Clemens Alexandrinus, die gevlucht was. Hij studeerde zelf nog met ijver en beoefende de filosofie onder leiding van de Neo-Platonist Ammonios Sakkas. Origenes was goed thuis in de Griekse wijsbegeerte.

Wat kerkhistoricus Eusebius (4e eeuw) verhaalt, dat Origenes zichzelf ontmand had, berust op geen genoegzame gronden. Hij was wel zeer ascetisch aangelegd.

Origenes legde zich ook toe op de studie van het Hebreeuws. Verschillende reizen ondernam hij o.a. naar Rome (211), Arabië, Palestina (215) en Griekenland.

In Palestina werd hij door twee bevriende bisschoppen Theoktistus van Cesarea en Alexander van Jeruzalem tot presbyter gewijd. Zijn eigen bisschop Demetrius gevoelde zich daardoor gekrenkt, riep hem naar Alexandrië terug en liet hem op twee synodes (231 en 232) wegens dwaalleer en verachting van de kerkelijke wetten uit zijn ambt zetten.

Ten tijde van de vijfde vervolging der christenen onder Severus (keizer van 193-211), welke in 202 uitbrak, onderwees Origenes zijn leerlingen zo krachtig in het geloof, dat later velen hun leven voor de christelijke

- *De oratione*

Bronnen

In de eerste versie van dit artikel is tekst verwerkt van J.H. Landwehr, *Origenes*, in: *Christelijke Encyclopaedie voor het Nederlandsche volk*. Kampen: J.H. Kok, 1925.

Adrianus Haemstede, *Historie der martelaren; Die, om de getuigenis der evangelische waarheid, hun bloed gestort hebben, van Christus onze Zaligmaker af tot het jaar 1655*. Amsterdam: 1671. Herziene druk 1881. Online: <http://www.iclnet.org/pub/resources/...martelaren.htm>. Hieraan is op 8 sept. 2013 enige tekst ontleend en verwerkt.